

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316204909
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5316204909.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľky (matky): Mgr. Ing. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. štvrť XXX, XXX XX S. K. Q., zastúpenej JUDr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom K. XX, XXX XX G., proti otcovi: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX/XX, XXX XX E., zastúpenému Mgr. Michalom Durajom, advokátom, so sídlom W. XXXX, XXX XX E., za účasti maloletého dieťaťa: J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kysucké Nové Mesto ako kolíznym opatrovníkom, o určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v štádiu rozhodovania o trovách konania, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/203/2016-173 zo dňa 06. februára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/203/2016-173 zo dňa 06. februára 2019 vo výroku V.
o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti (t.j. vo výrokoch I., II., III., IV. a VI.) z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/203/2016-173 zo dňa 06. februára 2019 n e d o t k n u t ý .

Otec j e p o v i n n ý nahradíť navrhovateľke (matke) trovy odvolacieho konania vo výške 85,18 Eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet jej právneho zástupcu JUDr. Branislava Samca, advokáta so sídlom K. XX, XXX XX G., v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Q. S., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletej J. W., nar. XX.XX.XXXX, z matky Mgr. Ing. Q. W., nar. XX.XX.XXXX (výrok I.). Maloletú J. W., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti a výchovy matky Mgr. Ing. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok II.). Otcovi Q. S., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej J. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,00 Eur mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc dňom 22.06.2016 (výrok III.), s tým, že splatné výživné za obdobie od 22.06.2016 do 06.02.2019 vo výške 3.229,97 Eur je otec Q. S., nar. XX.XX.XXXX povinný zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,00 Eur, splatných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku, až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich (výrok IV.). Otcovi Q. S., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť nahradíť navrhovateľke - matke Mgr. Ing. Q. W., nar. XX.XX.XXXX trovy konania vo výške 571,70 Eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet jej právneho zástupcu a vo výške 66,00 Eur titulom súdneho poplatku za návrh k rukám navrhovateľky, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Zároveň mu uložil povinnosť nahradíť štátu - Slovenskej republike trovy konania titulom znaleckej odmeny vyplatenej z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Čadca vo výške 417,32 Eur na účet Okresného súdu Čadca, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 21.06.2016, doručeným súdu dňa 22.06.2016, sa navrhovateľka domáhala určenia otcovstva k maloletému dieťaťu a úpravy práv a povinností rodičov k nemu. Požadovala určiť, že Q. S., nar. XX.XX.XXXX je otcom jej dcéry, maloletej J. W., nar. XX.XX.XXXX, ktorú žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a výchovy a otca zaviazat' povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 100,00 Eur mesačne. Zároveň si matka uplatnila voči otcovi aj náhradu trov konania.

3. Vo vzťahu k výroku V. napadnutého rozsudku okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 53 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP“) podľa ktorého v konaní vo veciach určenia rodičovstva môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Matka maloletej J. žiadala v konaní o určenie otcovstva identifikovať muža, ktorého možno považovať za otca dieťaťa, pričom v meritórnom rozhodnutí bol tento určený za otca dieťaťa, preto možno hovoriť o plnom úspechu navrhovateľky (matky dieťaťa) v konaní. Označený otec svoje otcovstvo od počiatku popieral. Následkom toho bolo nariadenie znaleckého dokazovania vo veci, z výsledku ktorého bolo možné jednoznačne určiť, že Q. S. je otcom maloletého dieťaťa. Pokiaľ by nebolo negatívneho postoja otca, na ktorom vytrval až do výsledkov znaleckého dokazovania, nemusela by matka iniciovať toto konanie podaním návrhu na začatie tohto konania. Jeho podaniu predchádzalo to, že k súhlasnému vyhláseniu rodičov, resp. uznaniu otcovstva k maloletej J. medzi jej rodičmi nedošlo. Z rovnakých dôvodov by nebolo nutné vykonávať znalecké dokazovanie, ktoré si tiež vyžiadalo trovy titulom odmeny znalca. Podľa názoru súdu otec zavinil vznik tohto súdneho konania a v ňom vykonané dokazovanie, ktoré si vyžiadalo trovy, ktoré znášal štát. Priznanie náhrady trov konania matke maloletého dieťaťa považoval súd za spravodlivé i vzhľadom na individuálne okolnosti tohto prípadu. Matka maloletého dieťaťa znáša starostlivosť dieťa od počiatku sama, znáša teda všetky náklady súvisiace s jeho výchovou a starostlivosťou oň. Záverom súd poukázal aj procesnú (ne)aktivitu otca, ktorý sa neúnúval dostaviť ani na jedno pojednávanie, čím prejavoval svoj negatívny postoj k celému konaniu. Náhrada trov konania navrhovateľky pozostáva z trov jej právneho zastúpenia, v rámci ktorého bolo matke poskytnutých 6 úkonov právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb: 1/ prevzatie a príprava veci v roku 2016 (66,00 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 8,58 Eur), 2/ podanie návrhu vo veci samej v roku (66,00 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 8,58 Eur), 3/ vyjadrenie zo dňa 09.10.2017 na výzvu súdu (68,00 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 8,84 Eur), 4/ účasť na pojednávaní konanom dňa 24.01.2018 (70,85 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 9,21 Eur), 5/ vyjadrenie k podaniu domnelého otca zo dňa 23.01.2019 (75,38 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 9,80 Eur) a 6/ účasť na pojednávaní konanom dňa 06.02.2019 (75,38 Eur spolu s režijným paušálom vo výške 9,80 Eur), t.j. vo výške 476,42. K tomu pripočítal 20 % DPH v sume 95,28 Eur (právny zástupca platiteľ DPH). Trovy právneho zastúpenia tak v celkom sumu 571,70 Eur. Okrem toho navrhovateľke v tomto konaní vznikli aj trovy titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 66,00 Eur. Súčasne súd určil otcovi dlhšiu lehotu na plnenie (30 dní) aj s poukazom na výšku splatného výživného a výšku trov konania i trov štátu, ku ktorým zaviazal otca maloletého dieťaťa, i z dôvodu reálnej splniteľnosti uloženej povinnosti. Právny zástupca navrhovateľky uplatňoval aj odmenu za úkon právnej služby vo veci určenia výživného, keď rozdelil tieto úkony na úkony poskytované vo veci určenia otcovstva a vo veci určenia výživného podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Podľa názoru konajúceho súdu však advokátovi prináleží odmena len z neurčitého predmetu sporu. V danom prípade predmetom sporu bolo určenie otcovstva, s ktorým je zo zákona spojené konanie o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Nemožno preto hovoriť o uplatňovaní dvoch samostatných nárokov. Napokon, vo vzťahu k odmene za úkony právnej služby vo veci určenia výživného (hoci súd pristúpil k aplikácii § 53 CMP), súd prvej inštancie poukázal aj na kontext konkrétnych skutkových okolností prejednávanej veci, keď v danom prípade otázka výšky výživného (i splatného) nebola zo strany určeného otca maloletého dieťaťa rozporovaná; otec s návrhom matky v tejto časti súhlasil.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal vo výroku o povinnosti nahradiť trovy navrhovateľky (matky) jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Uviedol, že mu nemožno pričítať za chybu, že si nebol otcovstvom k maloletej J. od začiatku jednoznačne istý. Tento svoj postoj i odôvodnil. Navrhovateľka, ktorá iniciovala začatie konania bola od začiatku konania právne zastúpená, no napriek tomu nenavrhol vykonať vo veci znalecké dokazovanie, ktoré by jednoznačne preukázalo otcovstvo. Odvolateľ nesúhlasil ani s tvrdením súdu o tom, že voči tomuto konaniu prejavoval negatívny postoj. Zdôraznil, že od doručenia návrhu bol v konaní aktívny,

vyjadril sa k nemu, priložil a označil dôkazy podporujúce jeho tvrdenia a na výzvy súdu vždy odpovedal. Keď mal vedomosť o tom, že sa nebude môcť zúčastniť nariadeného pojednávania, vyhľadal právnu pomoc a nechal sa zastúpiť advokátom. Až na pojednávaní konanom dňa 24.01.2018 otec prostredníctvom právneho zástupcu, navrhol vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré by potvrdilo, resp. vylúčilo jeho otcovstvo k maloleťmu dieťaťu a tým zabezpečilo zodpovedanie kľúčovej otázky celého konania. Skutočnosť, že matka znášala náklady na maloleť dieťa od jeho narodenia výlučne sama, mohla ona sama zmeniť mnoho skôr. To, že sa rozhodla podať predmetný návrh až vo veku takmer troch rokov dieťaťa nemožno pričítať za vinu iba otcovi. Prístup navrhovateľky v konaní označil otec sčasti za pasívny. Na preukázanie svojich tvrdení matka predložila do spisu predložila len rodný list dieťaťa a navrhla výsluch účastníkov. Ak by skôr v konaní navrhla vykonať znalecké dokazovanie, ku skončeniu konania mohlo dôjsť mnoho skôr, čo by do určitej miery znížilo i výšku trov právneho zastúpenia. Otec maloletej s matkou nežil v spoločnej domácnosti, a preto nedokázal s určitosťou vylúčiť, či matka mala aj iných partnerov, ktorým by potenciálne svedčilo otcovstvo k maloletej.

6. Navrhovateľka (matka) vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec bol ešte pred narodením maloletej informovaný o tom, že bude jej otcom. Rovnako sa s ním matka snažila kontaktovať aj po narodení dieťaťa. Ako prílohu predložila súdu mailovú komunikáciu medzi ňou a otcom maloletej. Otec nikdy neuviedol relevantné skutočnosti, ktoré by u neho mohli vzbudiť dôvodné pochybnosti o tom, kto je otcom maloletej - tvrdenia otca prezentované až v rámci podaného odvolania považovala matka za účelové. Spor rodičov dospel až do konania pred súdom. Otec však mohol v rámci konania, napr. na prvom pojednávaní, (na ktoré sa však nedostavil), uznať otcovstvo a zabrániť tak vykonaniu znaleckého dokazovania a pokračovaniu v konaní vo veci samej. Je zrejme, že matke vznikli v tomto konaní v súvislosti s jej právnym zastúpením trovy práve pre správanie otca. Bolo by preto nespravodlivé, aby takto vzniknuté trovy znášala sama. Matka tiež poukázala tiež na laxný prístup otca nielen počas konania pred súdom, ale napr. aj pri platení výživného na maloleťu.

7. Otec na vyjadrenie navrhovateľky nereagoval. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu do času vydania tohto rozhodnutia súdu predložené neboli.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a contrario a toto rozhodnutie vo výroku V., ktorým súd priznal navrhovateľke (matke) trovy konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu odvolateľa formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť otca za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinsťančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

13. Na základe obsahu spisového materiálu, vrátane napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že postup okresného súdu, ktorý v súlade s ust. § 53 CMP zaviazal otca k povinnosti nahradiť navrhovateľke (matke) trovy konania, bol objektívne možný, a s ohľadom na okolnosti prípadu aj vhodný. Konajúci súd zároveň svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil v odsekoch 8. a 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

14. Neobstojí odvolacia argumentácia otca, ktorý poukazoval na správanie matky v súvislosti s riešením otázky určenia rodičovstva k maloletému dieťaťu. S ohľadom na okolnosti prejednávanej veci je zrejmé, že otec maloletého dieťaťa bez akýchkoľvek objektívnych dôvodov rozporoval svoje otcovstvo. Matka pri takomto odmietavom postoji otca de facto nemala inú možnosť, než iniciovať toto súdne konanie. Skutočnosť, že maloleté dieťa malo v čase podania návrhu matky na súd tri roky, je v danom prípade irelevantná. Zákon pre daný typ konania neurčuje lehotu, v rámci ktorej je možné rodičovstvo určiť.

15. Negatívny postoj otca k tomuto súdnemu konaniu, popísaný súdom prvej inštancie v odseku 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolateľ v podanom opravnom prostriedku nesprávne interpretoval. Predmetný argument totiž otec vzťahoval na procesnú aktivitu účastníka konania. Podstatou argumentácie súdu prvej inštancie pri rozhodovaní podľa § 53 CMP však bola skutočnosť, že otec sa nedostavil ani na jedno vytýčené pojednávanie vo veci. Možno teda dôvodne predpokladať, že jeho osobná účasť otca na pojednávaní, a nie len jeho právneho zástupcu, mohla mať za následok zhospodárnenie priebehu konania.

16. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením odvolateľa o čiastočne pasívnom prístupe navrhovateľky (matky) v oblasti nesenia dôkazného bremena. Navrhovateľka v rámci konania predkladala súdu listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a navrhovala v konaní vypočuť svedkov. Len samotná skutočnosť, že vykonanie znaleckého dokazovania navrhol v konaní otec, ešte bez ďalšieho nezakladá objektívnu možnosť súdu považovať procesnú aktivitu navrhovateľky v konaní za nedostatočnú.

17. Za argument, ktorý by v danom prípade zakladal možnosť modifikácie rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania (trovách právneho zastúpenia), odvolací súd nepovažoval ani tvrdenia odvolateľa o tom, že matka mohla podať návrh na súd už skôr a nemusela by tak znášať náklady spojené so starostlivosťou o dieťa sama. V danom prípade je podstatnou tá skutočnosť, že domnelý otec Q. S. bol I. vetou výroku napadnutého rozsudku, (v ktorej časti rozhodnutie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2019), určený za otca maloletého dieťaťa. Vzhľadom na individuálne okolnosti tohto prípadu, (odmietavý postoj otca k určeniu rodičovstva pred podaním návrhu ako aj počas konania, nedostavenie sa ani na jedno pojednávanie vo veci), je preto spravodlivé, aby tento účastník konania nahradil účelne vynaložené trovy konania navrhovateľke - matke, ktorá bola so svojím návrhom v konaní úspešná (bližšie odseky 8. a 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

18. Nakoľko odvolanie otca v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutej časti výroku V. v zmysle § 387 ods. 1 CSP p o t v r d i l.

19. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výrokoch I. II., III., IV. a VI.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 53 CMP tak, že priznal navrhovateľke proti otcovi ich náhradu vo výške 85,18 Eur. Matka bola v rámci odvolacieho konania v plnom rozsahu úspešná (úspech matky je odvodený od plného neúspechu otca s podaným odvolaním). Je preto spravodlivé priznať jej voči otcovi náhradu trov, ktoré jej v súvislosti s aktuálnym odvolacím konaním vznikli. Dôvody, pre ktoré pristúpil súd prvej inštancie k priznaniu náhrady trov konania matke voči otcovi, posúdil aj odvolací súd ako dôvody zakladajúce vhodnosť postupu súdu podľa § 53 CMP, a tieto tvorili základ aj pre rozhodnutie súdu o trovách odvolacieho konania.

21. Uvedené trovy pozostávajú z tarifnej odmeny právneho zástupcu matky za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 28.05.2019 k odvolaniu vo výške 75,38 Eur účtovaný podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v stave účinnom v čase vykonania úkonu právnej služby a náhrady hotových výdavkov (režijného

paušálu) vo výške 9,80 Eur priznaného podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Za prijímateľa náhrady priznaných trov odvolacieho konania odvolací súd v súlade s ust. § 263 ods. 1 CSP určil advokáta úspešnej účastníčky.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).